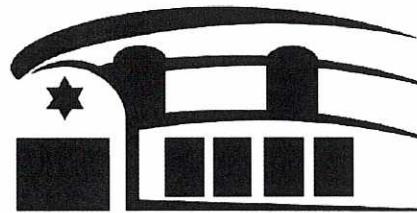

BRS AFTERNOON KOLLEL

Sponsored by Frohlich Financial Group, LLC

GEMARA KIDDUSHIN

WEEK #13: KAVOD TALMIDEI CHACHAMIM

RABBI EFREM GOLDBERG

פרשת בא תשע"ח

THIS WEEK'S LEARNING IS SPONSORED BY

ARNOLD GOLDSTEIN

IN MEMORY OF

ALTHEA GOLDSTEIN

אלטה שולמית בת ברוך שROL הלוּי

The Dr. Yitzchak Belizan z"l
BEIS MEDRASH OF BRS
בית מדרש יצחק יעקב בליזן של ק"ק בוקה רטמן

משל מי رب יהודה אמר משל בן רב נתן
בר אושעיא אמר משל אב אוור ליה רבנן
לבד יהומיה ואמרי לה לבירה דרב רומייה
כמ"ד משל אב מוחיבי נאמר ^ט כבר את
אבאך ואת אמך ונאמר ^ט כבר את ה' מהונך
מה להלן בחסרון כס אף כאן בחסרון כס
אי אמרת משל אב מאין נפקא ליה מיניה
לבכטול מלאכה ת"ש ^ט ב' אחום שני שותפין
ההאב ובנו הרוב ותלמידיו פודין לה מעשר
שני יומאלין זה לה מעשר עני ואי אמרת
משל בן נמציא זה פועל חבו משל עניים
לא צרכאל להעדרה אי hei הדינו דקתי נ
עללה אמר רב כי הורה יתבא מAIRה למי
שםאכל את אביו מעשר עני ואי להעדרה
מאי נפקא מינה אפילו hei זילא ביה מילרא
ט"ש שאלו את ר' א' עד בזב' כירוב אב

**מסורת הח"ט
עם הוספות**

לyon הש"ם

תורה א/or השלט
א) בגד את אביך ואתה
אלפוך לבלען זארכון, ומי'ר
על הארץ אשר יי'

(ב) לא רק חישובים יסודיים, אלא גם כללים מושגניים, כמו:

בנורווגיה פאלריך אין ג'י
ווקראן מ' ד'

(דרכם כ, ט) יונת הילך לפניויהם
יומם בעפוד ענינם
לנוחותם הרוך ולילה
בעפוד אש להאריך
ללהם לילכת יומם
ולילה: שמות י, כא

הבות וצינורן
[ג] דריש שפורה הא
בונגו: [ג] נאה להויר
אלאין (אהר)
[ג] בונפו טנש ווי דרכ
הרבנן ברורה (הוה)
סוכו דיביך, ומוחמ
הברון ז'יבר (יעירין)

(גנין)

לם בפניו ואינו מבלימו ואיתם משל אב
מאי נפקא לי מיניה בראו לירשו וכי הא
דרבה בר רב הונא דרב הונא קרע שיראי
באוגני רבה בירה אמר איזול אויזוי או רחה
אי לא רחה ודילמא רחה וקעבר ^ט אלפני
עור לא תחת מכשול ^ו דמיחיל ליה ליקירה
^ז והא קעבר משום ^ז כל תשיות דעכבר ליה
בפומביין ודילמא משום הא כי לא רחה דעכבר
ליה בשעת ריחתיה: ^ט מהני ליה יוזקאל
למי בירה הנשראפים ננסקלים רבי שמעון
אומר ידונו בסקילה שהשריפה חמורה אמר
ליה רב יהודה בירה אבא לא תחניינה הци
מאי איריא שריפה חמורה תיפוק לי ורובא
ננסקלים נינחו אלא ^ו הци איתניינה הננסקלים
בנשראפים אל ^ט הא הבי אמא סיפא וחכמים
אומרים ידונו בשראפה ישסקללה חמורה
מאי איריא דסקילה חמורה תיפוק לי ורובא
נשראפים נינחו ^ט אל החם רבנן הוא דקאמרו
ליה לר'ש דקדammerת שריפה חמורה לא סקילה
חמורה אל ^ט שמואל לר' יהודה "שיננא"
לא תמא ליה לאבוק הבי הדתニア הרוי
שהוה אביו עוכר על דברי תורה אל אמר
לו אבא עברות על דברי תורה אלא אמר
צער קא מצער ליה אלא אמר לו ^ט אבא
מקראי כתוב בתורה קך כתוב בתורה
אומר ^ט אבא אמר השקינו מים ומזווה לעשות
מניה אני כבוד אבא ועשה את המזווה
שאני ואבא חוויכים במצבה איסי בן יהודה
אומר אם אפשר למצויה לעשות ע"ז
אתות אשנאות על ידו ואחרם גבורה נעלן צו

צמיגים קומפקטיים מודרניים מושפעים ממכניקה רוכנית ו��ן נספחים בזיהוים.

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

מפורת הש"ס
עם הומטופות

ב"ג י"ט, (ג) סנדליין : מונומן ז. סוטה (ג) [סנדליין כב], ח"כ פ' קוזטיש ספקהן דמגנילס פ"ג כל' (ב) ע"ז שוביינובו דה פַּרְפָּרָה, (א) צב"מ [:], (א) [לעמן] ע"ז, שומך ספקהן מל' : ס' לוכטוב ו מה טיינמי (דיזון), (ט) ע"ז י"ט.

(ג) למקמן לג ע"א.

הגהות וציוונים

ול' ר' ליהו ר' ביבר' (בבב' ז), וכיה ר' בר' ז' (בבב' יז). ס"א בגנ' (בבב' יז) [ב' ביש מהנה מהנה ר' בר' ז' ע"ג] בוגרנותה ט ש בכ' בשל העתק (בבב' יט) (גלוין), טה"ה (בבב' יט) (גלוין), וכן בלהבנה ו' ו' (בבב' יט) (גלוין), וכן בונת הרו"ב' (בבב' יט) (גלוין), על מיחזור החכ'ם (בבב' יט) (גלוין). שהלאות ר' בר' ביבר' עז' (בבב' יט) (גלוין), וה' ר' בר' ביבר' (בבב' יט) (גלוין), וכיה ר' בר' ביבר' (בבב' יט) (גלוין).

ליקוטי רש"י

מייה שכך מילוי נמורה וויאי יכול למלמד
סקצ'ה: ובתורתינו יהאה. כי אלה נמורה
תהיילא: טה נקלחת מורה כסם ומצלמה
רבנן: להם חכמים ומחזאים צעירים
 צלול עמדתס מפני ולען חמיליכס
 דקומו מפני לו רגען גיעטו וכענון
 מינמא הילר לאטס: היידר. לנווע מענע
 קהילו ווועך לנמעוד מפליו: אֶא גנדמו
 או אֶא געריבים. קהילר לאטס ווילטן
 רגיליכס שאנערטייס מנטהומייס הילען
 רגיליכס קהילרונן גאנז גאנז (ד' ט':)
 למינו לו בענרטיז חמדתנו צמאנטומייס

לתקון רגילהס: רבן גמרא**א** ברבי
כלומר הלג גולן וכן כל נלמי סגנום:
וזן אשמאו. הפס רשות ועם גאלך:
מווקני ישרא**א**. גמור וזון מווקני מיש
להן גזילים ומתכימים דלטיגי (**מילא י**)
חצץ דעתם כי כס זקנין העם וכוטליו:
אין זן אלא זה שכנעה חכמה. ולעתן
ווטליקון דבר קכਮוז ללקתימה פליקן
קיינו מ'ק: אלא במקומם שיש לו
חוור. נגעמידתו לדסינו מון ד'
להמות^ב למכוחם מילמלם זמפניו סות
עוודל: יבוי יהדרני במפורן. יכול
יסלה טידלו וסידיול ממון לנדזנו
במנון: יבוי יונציגים עניינו כמי שלא
ראחואן. לנקון (**ה'ג. נ'**). פליקן קמו
גרשען עטקבון: דבר המפורן ז'גב.
לנטו צל גונטה גרבוב בומ גיבען סט

הכא תורה דיליה היא הדר אמר רבא ^ט תורה דיליה היא דכתיב ^ט ובתורתו יהגה יומם ולילה איני והוא רבא משקי כי הלווא דבריה וROL ליה ^ט כסא לרבי פפא ולרב חונא בריה דרב יהושע וكمו מקמיה לרבי מרוי ולרב פנחס בריה ^ט דרב חסדא ולא קמו מקמיה איקפרא ואמר הגנו רבנן רבנן והנו רבנן לאו רבנן ותו רב פפא הוה משקי כי הלווא דרבא מרוי בריה ודלי להה כסא לר' יצחק מחול נשיא שמהל על כבudo אין כבudo בריה דרב יהודה ולא Km מקמיה איקפרא אף"ה הדרו מעבר ליה בעו אמר רב אשיש איפלו למד הרוב שמהל על כבudo כבudo מחול מיתיבי מעשה ברב אליעזר ורבינו מאיר המשחה בנו של רבנן גמליאל והוו רבנן גמליאל עומד ומשקה עליהם נתן הכם לר' אליעזר ולא מטה נטהו לר' יהושע וקיבלו אמר לו רב אליעזר מה זה יהושע אני יושבן ורבנן גמליאל (רבבי) עומד ומשקה עליינו אמר ליה מצינו גודל ממנה שמשמש אברהם גודל ממנה ומשמש ^ט אברהם גודל הדור היה וכותבו בו ^ט והוא עומד עליו ר' ישמעא התאמרו כמלאכי השרת נדרו לו לא נדרו לו אלא לעדרבים ואנו לא יהא רבנן גמליאל ברבי עומד ומשקה עליון לפניו כל אחד רבי צדוק עד מתי אתם מנהים כבudo של מקום ואתם עומדים בכבוד הכריות הקב"ה משיב רוחות ומעליה נשים ומורייד מטר ומצמיה אדרמה ווערך שלחן לפניו כל אחד וגדר ואנו לא יהא רבנן גמליאל ברבי עומד ומשקה עליון אלא כי אמרה הבי איתמר בכבודו אין כבudo מחול שנאמר ^ט שום תשים על מלך מלך ^ט שתהא אימתו עליך ^ט ת"ר מפני שיבת תקום יכול אפילו מפני ז肯 אשכאי ת"ל ז肯 ואין אלא חכם שנאמר ^ט אספה לי שבעים איש מקני ישראל רבוי יוסי הנגלי אמר אין ז肯 אלא מי שקנה חכמה שנאמר ^ט ה' קני ראשית דרכו יכול יעדモ מפניו מקום רחוק ת"ל תקום והדרת לא אמרתי קימה אלא במקומות שיש הדר יכל יחרדו במנין ת"ל תקום והדרת מה קימה יחרדו בממן ת"ל תקום ונביה דמרחץ ת"ל תקום והדרת שאין בה חסרון כיס אף הדרו שאין בו ניטת הכסא ובבית המרחץ ת"ל תקום והדרת שישי הדרו יכול יעיצים עיניו כמו שלא ראהו לב נאמר בו ^ט ויראת אים בן יהודה אומר מפני יח ת"ל ז肯 יוסי יוסי הנגלי היינו תנא קמא איכא משמע רבוי יוסי יוסי הנגלי סבר ^ט אבלו יוסי וחכמים לא רבוי יוסי הנגלי סבר ^ט אבלו יוסי

מן לפני שבת וקון תקום והדרות מ"ש דפלגינו רחמנא למייר דהאי לאו האי והאי לאו האי ש"מ אפי' ניק וחכמים כתה' ק' משום דברי למייסך זקן ויראת ותנאו קמא מ"ט אי ס"ד כרך אמר רבינו יוסי הגלילי א"כ נכתב רחמנא מפני

שננה א מוי פ' ט' מלה
 קה' ט' טשען טשען
 זייד סטמן למם קשען
 שננו ב פ' ט' ס' מלה
 מלכט ג' ג' ג' ג'
 שננו ב פ' ט' מלה
 קה' טשען ס' קגמא
 עזען ג' טשען זייד ק' זייד
 למד זייד ס' ס' זייד זייד
 שננה ד מוי ס' ס' זייד זייד
 טשען זייד ס' ס' זייד זייד
 שננה ה מוי ס' טשען זייד
 ס' ס' זייד זייד זייד
 זייד זייד זייד זייד
 שם ו מוי ס' ג' ג' ג'
 טשען זייד זייד זייד
 שפַּת זייד זייד זייד זייד
 טשען זייד זייד זייד זייד

ח' ר' ה' ח' קון
הלולה. והופה: מדרלי,
מגניה להם הוכס ששחו:
רבנן רבנן. כלומר אל
שעמדו פמי דודלים ואומם
עדודם ותול'י לא
הארך לך. א' שמאן. כור.
גדוליים: אל שם אל מוקני
ישראל. והכווים עליום
שורריה נבנאה: שעש' בהרוור.
שניר: בלבבך בלבבך עשה
והו והו
בammen. ליתן לו משול'
יעצטן: לשון צונען עיניו^{עיניו}
וירא כה עכבר כהו סוגר.
ויראה מאלוליך. כלומר
אעיז: שעה עשה ברוך
של לאו שירבך אוות אליא
לאו דעתה ש לך ליאו
משש שידר לבך:
טערת: של לאך מאי
לפנטום טערת. א' ליקן
זקן וווארת. א' ליקן

(ג) י' סמ' כהונת ג' קפ"ב וברוחו נ"ה
ז' זומן ולוי; והלה ק' ז'

(ד) י' צבאה הולכת
ב' צבאו פחתה עלייה
ג' מנהל קפ"ב הוא עמר
ה' אקלים פחתה גען
ו' ואבא' (ב' באב' ז')

(ה) י' שם החמש אלעד
כ' אלעד איש בכר
ג' אלדריך עם מקבר אהרון
ה' התשישים אלעד איש דוד לא
נ' נברך איש אשרא אהרן

(ו) י' בפניהם שיבת הקום
ו' וונחתם נט' נז' נז' וארכ
פ' אלדריך אמי ז'

(ז) י' קורא, ס' ל'

(ח) נאכבר יי אל משה
אכפָה יי שְׁבָעִים אֲיַש
מִזְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר
דָּבָר יי חָם יְקַנֵּי הָעָם
יְשָׁבֹוי וְלִחְתָּחָת אֶתְחָם
אֶל אַהֲל מִזְבֵּחַ
וְהַחֲצֵבָה שֶׁם עַמְּךָ:
(במדבר יא, ב')

(ט) יי קָנֵן רִאשָׁת דָּרְכָה
קְרֵם מִפְלָגֵי קָאָו:
(בש"ל, כ')

תוספות הרא"ש,תוספות רבינו פרץ, ותוספות ר"ד, על מכתב הבא מציעא

[ד] לא ע"ב - לב ע"א

תוספות רביינו פרץ

אַהֲרֹן (א) גָּדוֹל כְּבֹד אֶבֶן וְאֶם שָׁקְבָּה הַעֲדִיטָן
וְאֶסְיָה לְרַנְצָס אֶכְל אֲמֵן לְנַסִּים לְאַ
רוֹר עַל הַמְּחַטֵּבָה, וְעוֹד תְּרֵין כַּיּוֹן דְּחוּקָה כְּבֹדָה
טָבָה שָׁבָה כְּבוֹד אֶבֶן אוֹד מִלְּקָרְבָּה שְׁנָיהם כְּבֹדָה
בְּהַרְבָּה כְּבֹדָה הַמְּקוֹם בְּכָל לְגַמְרָה כְּבֹדָה, וְעַזְבָּן
אֶת הַרְבָּה אֶמְרָה אֶבֶן לְבָעֵת לְהַרְבָּה כְּבֹדָה
וְעַזְבָּן כְּבֹדָה, וְעַשְׂתָה וּלְלַחַת לְהַשְׁאָה לְאַזְבָּן
לְעַשְׂתָה, כְּלָל, וְתוֹרָה רַבָּן מַאיָּר דָּלָם הַתְּבָבָן
אֶתְנוֹן, אֶכְל אֶבֶן אֶמְרָה האַבְּשָׁתָה לְאַזְבָּן
הַמְּרַבְּשָׁה בְּשָׁאָר דְּבָרִים, וְעוֹד אֶבֶן אֶמְרָה לְאַזְבָּן
כְּבֹדָה כְּבֹדָה, אֶבֶן אֶמְרָה אֶבֶן לְאַזְבָּן.

ונעקב שם השם יומת וכחיבם ומכלל אביו ואמו לא נזהה לה למייקט מצות כבוד שהוא עקי כחיב פירקה ואביר כ"ז משעניה, הרה אמרニア שכבר אף פרקה בשלה, ולא היה לו לפשך קנו הוריו בתרבינה, אלא ה"כ מיתרתו דפירקה

תוספות הרא"ש

ה' אל-קִיבָּם כְּלֹכֶם חַיִבִים בְּכִבּוֹד
וְאַתְּ וְנִמְאָם אֲפֵךְ, עַזְבֵּעַ שָׁמָרְתִּי
מִבְּרוּדָה יְשָׁרָם וְאַבְרָהָם וְהַלְלוּ שְׁבַת
וְכִי תִּמְאָן אַנְּ הָאַלְקִיכָּם קָאִי
תְּהִתְהִיר תְּשֻׂוֹרָה דְּמָרָה לְתִי, אָרְדִּישָׁ בְּפָקָד
מוֹתָה (ו) יְסִיל וְיָהִיה בְּנֵין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ דָוָה
ג' תְּלִשְׁבָתָה תְּשֻׂוֹרָה וּמִקְדְּשִׁי תְּרִיאָה אַנְּ
וְלֹא אִמְרֵא קָאִי אַנְּ הַאֲקָדִים תְּרִיאָה
עַל-לְבָדָק לְהִי, וַיְלַכְּדָה אֶת מִצְחָה דְּלָל
לְלָלָל הַשְׁבַת כְּאַלְמָנָה עֲרוֹת שָׁקָר
עַד-זָהָן הַלְּכָם מִסְתָּבֵר דָּנִי הַאֲשָׁתָּה קָאִי.
לְאָאוּ הַכְּבִי נִצְתֵּר לְהַעֲשָׂה וְלָא תְּשֻׁשָּׂה
וְלֹא תְּשֻׁשָּׂה וּזְהָהָב וְמִירְבֵּת הַלְּאָלָל
תְּדַמּוֹתָה אַיְוֹ שָׂוָה בְּכָלָל
רִירִיךְ, דְּלָמָּא אַיְטְרִיךְ קָאָה לְרִזְבָּה דָּמָא
מְתַחַן דְּשִׁיאַיְאָשׁ הַבְּלִיטָה דְּלִיכָּא עֲשָׂה
רַעֲוֵר אֶלָּא מְשָׁוָם לְאַחֲלָל הַלְּחָלָלִים, וַיְלַל
הַמִּצְחָה לְשִׁעְרָה הַכְּבִי לְאַחֲלָלִים מְשִׁיעָה
הַהָּה לְהִי לְמַקְטֵק הַשְׁבַת אַבְדָה דְּמַסְתָּמָא
בְּהַעֲשָׂה לְאַלְמָנָה שְׁאָלָה סִירָה רַדְתִּי
אֶלְאָא, וַיְשִׁמְרֵד מִפְּרָשִׁים דְּאַשְׁבַת קָאִי דְּאַיְכָא
עַשְׂה וְבָוֵם הַשְׁבַעַי תְּשֻׂבּוֹת.

וְאֵת וְכֵי מִשׁׁוּם דַּהֲקָשׁ לְכֻבֹּד הַמִּקְום **כְּאֵל הַוְּאֵיל וְהַוְּקָשׁ כְּבוֹדָם לְכֻבֹּד הַטְּקוּבָּם.**

תוספות רביינו פרץ

הMRI דאך נסחף ו' נלו' גלן
קלטן קלטן.
נותר לו בפערון. ס"ד סחל'י
תקומת נעלן, סעון גונן
מן-מן, למורי נמה לאס וגונן
לעטן מלה מטה מפקדו לנטען
מלולב נמה כמיהו, שיטה עטוק
בז' עטוקן מגלאק כהן כהן
שפה, ק' עוט', "ה' ג' מה'
הוועני נגע נט' וו' וו' וו' וו'
לעג' ווועה נט' נט' נט' נט'
טפלת נט' נט' נט' נט'
ויל', דיטו הינט דטל' דטל' דטל'
מלולב נעלן, ק' פיק' דטל' דטל'
מלולב נעלן, ק' פיק' דטל' דטל'
ודול' ו' נט' ו' מיט', דמיין
טפק י' גל' ו' וו' ק' פזין צל'
קידס מל' לאס, ומונע ווועה ווועה
דאנטן נט' נט' (ווט' תלמודי)
טפונע נט' ו' ו' מיל' צל'
מסטל דאלטונג זט' נט' נט' נט'
ווע' נטל' צל' צל' צל' צל'
טכון, וכט' נט' נט' נט' נט'

תוספות הרא"ש

מלacula ומפסיד סלע, וכן נמי בכוורות אינן מוחדרין לדין והוא העדר להלוות ולדקש כוון דטרוז במלacula, ו/or "ח' כונן" בששרא ימותה שנגה אין גותני בתפקיד הבודד אלא צוי סלע, ועהה לפני הרוגנו ונונן סלע ואומר לו קובל שבר בנה שוניה מלacula והו מושם מכבול עלייה סלע עירוני שבר שמייה נועל בהחזה בשאר ימות נשנה שליל היה נוטל עלייה אל חזי סלע מען השבש האבדה, ואין לשין הספר שמען כירשו, גם אין כאן שם סכוא לטלול לפעי והגל שגדיר מות נשנה והוא כהלהת באט טעם, ועוד תנייא ביש אומנין (במ' עז): בכל הלאה החמיין ולא צעאו רובנה פעולים ונצעו שפה לחיה נונן להם שרם משלש אבל איןנו דומה הבא טען לבא ריקן עושה מלacula להישב בטל,

וְאַמְرֵר חָתָם תְּנִי נָגָן קְמָה דָבָר
 נוֹעַת שֶׁבֶר מִשְׁלָשׁ, אַיְלׁוֹ
 חֲבָבִי אָמָר אֵין הָאֵרָה הַתָּמָם
 יְחִינָה לְדוֹחָ בְּכָפְעָל בְּטַל, אַלְמָא
 קַרְיָה פּוּעַל בְּטַל כֵּל אָזְדָּה
 הַמְבָטְלָה מִלְבָד כְּבָדָה
 וְעוֹשָׂה מַלְאָכָה קְלָה, כְּגָן אַלְוָה
 שָׁהָרָה לְהָמָם אָבָה טֻנְגָּוָה וּבָאָה
 רַיְקָעָן וְאַמְדָדָן כִּמְהָפָעָה וּרְוָהָה
 לְפָחוֹת בּוֹהָה, וְאַתְּה אַחֲנָן
 שָׁתָּא שָׁוֹלֵט כָּל הַפְּסָרוֹדָא עַזְבָּא
 שָׁאַנְיָן דְּרַרְיוֹן הַשְּׁבָה שׁוֹלָה לְלִי כָּל
 כָּךְ אַדְמָן לְאָזְרָה נָשָׂה מַלְאָכָה
 הַהָּרָה וּנוּלָל נִיר בְּשִׁלְבָּוֹתָה
 הַהָּשָׁבָה וּעַתָּה שָׁהָרָה בְּטַל
 מַסְלָלָרָקָן לוֹחִי סְלָעָן
 דְּרַרְיוֹן שְׁנָאַנְיָן, שְׁכָן הָהָר
 נוּטָל הַנִּיחָן אַתְּה מַלְאָכָה
 וּלְעָסָק בְּהַשְּׁבָה נִמְצָא שָׁאַנְיָן
 מִפְסִיד כְּלָמָן, וּמְאַיְלָן מִהָּא
 דְּרַתְּנָה בְּגָוֹלָה בְּהָרָה (קְמָה תְּזָהָבָן):
 שְׁתָּרָנָה נְהָרָה מְצָרָה כְּבָרוֹ
 וּנוֹגָה שְׁלָוָה כְּלָא הַלְּבָרָה
 אַנְיָן לוֹא אַלְאָ שְׁכָרָוּ אַמְּמָא אַנְיָן
 אַלְאָ שְׁכָרָה הָרָה לוֹלְשָׁלָם כֵּל
 לְפָבְּרָוָה כְּדָרְהָה בְּכָל מַלְעָן,
 וּוֹלִי דְּלָא דְּמִי הַדָּבָר כָּהָקָנה
 וּוֹדְלָא שְׁלָא וּמְבָנָעָוּ מַלְהָשָׁבָּה
 כְּבָה בְּכָל הַתָּמָם לְהָעָשָׂה
 תְּקָנָה הַרְוָה בְּעַל הַחָמָר עוֹד
 לְפָבְּרָוָה אַלְמָה אַלְמָה עַמְּנָה, וְעוֹד
 דְּרַעְבָּעָן מִיְּרוֹן הַתָּמָם בְּשִׁיכָּוֹל
 להַצְלָל מְנוּזָה אַלְמָה רַחֲךָ, דָאָם
 לְאָן כְּלִיאָמָה לְהָרָה קְרָא אָקָא
 זְכִינָה, כְּפָרְרָיָה שָׁמָעַל נְסָדָה
 חֲבָבִית בְּבָשָׂבָה וּמְנָאָשָׂא
 שְׁאָלָה, וּמְנָאָשָׂא שְׁאָלָה
 הַהָּנָהָה לְבָעֵל הַחָמָר אַלְאָ
 שְׁכָרָן, וּמְיוֹרָה סְכָרָן מְהָרָה נוֹתָן
 כְּנִין דְּאַיְלָן כְּלָל אַלְלָא עַזְבָּא
 הַשְּׁדָקָה מִסְתָּמָא נְחָא לְהָרָה כֵּל מַיְלָה
 שְׁאַלְלָעָן שְׁרָוָר כֵּל וּמְנָן שְׁלָא
 שְׁבָעָה

דף לב ע"א

תוספות רביינו פרץ

סיכום ייח

שאלת מהו דין מכרין על תשלום כלן כנון סמלות אם מכרין פטור ופטוען פטור וכיוון פzn.

השובה זו נחללה עמוקה ודרכ שמדובר עליו החלטאות
ויל' וקמצעו ט הרכה מפי מה מכרין על
מקומן ומיין מכרין על כלן ולי' וסמכין עליה ולי' ז חלן

הרשות

סיטין ייח—ית

יב

ובן על בוקור מוליט ומונומרי טכנולוגים וגולם צלעות אין לדס
למכריו מפי סען תליות כדי להמליט דרישת כלן כנון מינימ
ופידס לעקוור ממו מזבזז ו. ומזהן אין לדון מכרין על מזבז
הטבלה נגערא דמי ריב ליליארן קן יפקן" אלי צנול סלה זל
טביס טבן וולפמן וכו' עד טב מך נון ק"י" וקומר רכט"
טעמיה דרלי ליליארן קן יעכן מזבז דבוח לא מזבז סטלט
כպערס". ומזהן אין לדון מזבז אנטיפר נמייערקה טען זרבתה
לן מיערקה כמון דמייערקה דמייר דמן נפרק הלו גערום"
כילד צומה נגעזיש טפלו מגרט וולפליו סומל וכו' עד צטלט
萊יהיך נגמ' פליה צהו רצוי לקיימה צנוממר לו מזבז גערט"
הטה פאלטיה ז, ואמיליק געלן גטאלט" ז, וויט עספה זנדחה גלן
חטב זמר ליה פיכט אומירין זמי גטה זדוי גלן חטב כנון
מייה נערעת דלן אנטיפר דלן לקיומה געהה הילן" זי' למלה
דלן צערעל זה" זי' לחיק געהה כלן, הילן צוון דנטיפר
למייערקה געהה זג' עט גז דרכתי גלן עקלס ליא' הו זא'
כמון דליותה דהמ' גלן קפיען הויל' ומדוזס געהה דילן מיזיס
רשמונ' גמינקן זוין זהמונ' גלן גערען לה' לה' געהה לייער
לי' מזבז גטה טפס", ווגרין מינא למורה וכטד זג' וולס
ושמידה גפע רטו כויל' וולפפר נמייערקה לאלה' געהה ליידז'

מוכרין עלייה, ומיין הטעין מלי' נטעט הדר שולמן זל' כלן חדס
זא', היל' כל מזבז צלון נא מזבז סען מכרין פליה כנון
הטען כפפס' וליזלט פzn. וכן אין מכרין על מזבז צלונה
פליה כלה כדי סעוקה מפי אנטיפר צלון ימלה נא חנו
ונמזה' מעשה מהנטול כנון מזבז פמייס וטלותם סדריט
ונמית לדרה וטהנקה וליזלט טפס'. וכן על דרכ שולמן מפור
זים דין כנון עטיים סדיין טמל גל' יקנו צבלי' דין זט
הנזה' ומלות הדרית צלון גו' גוזל כדי לאחסיב וליקום זט
סלאס' כדי צמזר ונדם חוטם' וועל' לייזל נטה. וכן מזבז
סבוז' אין מכרין על נמיין' לדין טיסלטן זוון מזבז גלן
שאצט' ימץ' זא' זומן לאסן ומצלמן גטה קה' זא', ונחנית
צקל נטה צוילט ט' ונדמץ' לי' ממן סכל ומידן זט' זא'.
היל' על פדרון סען ועל אפרתת תלה' ומפעלות מכרין מפי
טהיין מכרין על גנמיה היל' על טיסלט' וועל' פדרון'
צמלוין' ז. וכן מכרין על מזבז צעיקרה חי' זא' מזבז כנון
סלאס' וטס צאניקר מזבז פריס' ורכס' זא' חי' זא' מזבז
על פדרי' ורכס' זא', וכן על האגוזן מזבז דיס' מקה' גנרווזן
סענרטה כנון צלון מזבז נא דרכ טנרטה ומגרטה צאנוי
המצלט' ז, והף על טס' זא' מזבז נמקרן גנרטן גנונ' זומן נטס'
צאנטו גענרטה צמלווא גנרטן גל' פלייג' רכנן גנרטן זינרין
כמקרן האגוזן זלה' יכרן נמקרן. וכן אין מכרין על מיתנות
זים דין זפי טאטס ימצען טס' על נליומי וליזו טפז נמייתמן
צל' רטאיס ולפיכך אין מכרין עלין' זענין צהמורי' צלון
הוילן היל' געלט גענרטה מפי צהו' יוס' האין' וגדומירין"
היל' זט' מפאזין צקלוותם לפי טלון טומין גראס על טפערנטה.

אנרות

ממתני" דהויריות זאמ אין שווין ת"ח קודם ונפקט כנ"ז לעגין צדקה בסימן רנ"א סעיף ט' ולענין שני שאלין למי צריך להוקק קודם בסימן רמ"ז סעיף ט'.

וזריך לומר דיש להסתפק בחיוב כבוד ת"ח שהיבנה תורה אם הכבוד הוא להתורה שכמו בתורה כתובה על ספר צריך ליתן לה כבודvr כרך חייבת תורה ליתן כבוד להתורה שבאים שלמה, אבל להאדם עצמו לא שיק חיוב הכבוד. או הכבוד חייבה תמורה ליתן להאדם שהשיג בעמלו בכחו ובכשרונותיו שנען לו השיבת את חכמת התורה וללא לתורתה שבו דלא נחשב זה בעין כמו בכתובה על ספר. רק לאדם שנתגדל כי' שהשיג חכמת התורה והשיבו תורה וחיבבה שייתנו לו כבוד. ויש לפרש זה בטעם הסיד רבעא וההדר אמר רבא בקידושין דף ל"ב דמתהלה שאמר רבא שהרב שמלל על בכחו אין כבודו מהול, ודחה דעתך ר' יוסף דכבודו מהול ממה שהקב"ה מחייב ליקירה משום דהקב"ה עלמא דיליה הוא תורה דיליה היא מחייב ליה ליקירה אבל ת"ח תורה לאו דיליה היא, היה סבור שהכבוד הוא להתורה שבו, ולהדר אמר רבא שיכל למhol משום תורה דיליה היא דכתיב ובתורתו יהגה יומם וליליה סובר שהכבוד הוא להאדם על שהשיג בעמלו בכחו ובכשרונותיו חכמת התורה ונחשב מחמת זה תורה דיליה יוכל למhol.

הנה יש לתרץ בזה הסתיריה מה שבקידושין דף ל"ג אמר ר' חילקה ור' סימון ור' קיז מפני לומדייה עומדים מפניה דסית לא כי' ובמכוות דף כי' אמר רבא כמה טפשאי שאר אינשי דקיימי מקמי סית ולא קיים מקמי גברא רבא דאיilo בס"ת כתוב ארבעים ואתו רבנן ובצראו חזא הרי גברא רבא עדיף מסית וסוטר להקי' דקידושין, ע"כ ברינו' קידושים שמקשה זה ותירצ' בשני פירושים ועדין קשה אף לתרוצ'ו למאי הזכרך רבא להוכחה שהן טועין מוה יהיו צרכין למד מסית הרי אכן קרא מפורש שצרכין למידם מקמי ת"ח וועבריט על מע' שבתורה, וגם מ"ט קרא להו רק טפשאי הרי הם עברייניט שעוברין על העשה. ולפ"מ שבארתי יש לפרש בדרך זה וזה האינשי שאמר רבא לא עברו על העשה והיו קיים מקמי גברא רבא, אך הם עמדו לא מפני חשבות הגברא רבא אלא מפני התורה שבו שוחשבין אותם בס"ת הכתובה על ספר ולא מפני הנברא רבא שהשיג חכמת התורה בעמלו, וזה אמר שהו טפשות

רבעה מס' 222 הווopsis ע"י תכנית אוצר החכמה

רבעה

אורח חיים

